

STUDIUL 2

Cauzele discordiei

Niciodata in istoria omenirii nu a existat atata libertate ca in zilele noastre. Cultura zilelor noastre pare ca ne invata, ca pentru a fi fericit fiecare trebuie sa faca ceea ce doreste. Restrictiile de orice fel, dupa parerea invatatorilor moderni, ar fi un atentat impotriva dezvoltarii sanatoase a individului. Multi psihologi moderni spun ca este periculos sa-l inveti pe copil sa asculte, pentru ca acest lucru ar fi rau pentru dezvoltarea lui. Psihologul social nordamerican Stanley Milgram a facut un studiu pe un grup de persoane si a ajuns la concluzia ca cei care asculta, pot ajunge la o stare de anxietate foarte mare si o stima de sine scazuta. Aceasta pare sa fie cultura zilelor noastre, nu trebuie sa ascultam, toti suntem liberi atat timp cat nu invadam libertatea altei persoane. Acest fel de a gandi contamineaza pe toti oamenii si in consecinta, cum biserica este formata din oameni, ea este de asemenea contaminata de acest fel de gandire. Si ce daca? Ce consecinte are acest lucru? Inseamna ca fiecare ajunge la concluzia ca se comporta cum vrea si nimeni nu are dreptul sa-i spuna ce sa faca. Dar nu trebuie sa fie asa. Acest lucru afecteaza moralitatea persoanelor pentru ca in cele din urma, cine decide ce este moral sau nu? Este statul, este societatea sau este individul? Daca ar fi asa, valorile morale ar fi trecatoare ca si oamenii. Moralitate insa, ca sa fie viabila si stabila, trebuie sa fie absoluta, de aceea, pentru ca Dumnezeu este etern si moral numai El poate determina ce este moralitatea. Si asa a si facut prin Cuvantul Sau care este biblia. De aceea moralitatea crestina nu este o moralitate particulara numai pentru o biserica, ci este o moralitate universala si eterna, care avandu-si originea in caracterul Creatorului, este pentru toti oamenii. Legea morala a lui Dumnezeu, al carei rezumat sunt cele 10 porunci, a fost data in mod concret poporului Israel pe muntele Sinai, dar chiar si acei care nu sunt iudei au aceasta lege scrisa in inimile lor prin constiinta lor. De aceea inteleptul Solomon spunea ca, inceputul intelepciunii este frica de Domnul. Omul poate fi creatura cea mai inteligenta din univers, dar inteligenta nu este intelepciune. Intelepciunea inseamna sa sti sa traiesti, si doar cei ce se tem de Dumnezeu stiu sa traiasca. In sensul biblic, frica de Domnul inseamna sa-L asculti. De aceea Moise a spus lui Israel urmatoarele in Deuteronom 4: 5,6

„Iata, v-am invatat legi si porunci, cum mi-a poruncit Domnul Dumnezeul meu, ca sa le impliniti in tara pe care o veti lua in stapanire. Sa le paziti si sa le impliniti; caci aceasta va fi intelepciunea si priceperea voastra inaintea popoarelor, care vor auzi vorbindu-se de toate aceste legi si vor zice: „Acest neam mare este cu totul intelept si priceput!”

Nu incapa inoiala ca Israel ar fi trait si ar fi ramas fidel si ascultator de Domnul, daca ar fi urmat sfaturile lui, ei ar fi fost o binecuvantare pentru toate celelalte natiuni. Dar din pacate, poporul s-a lasat contaminat de modul de a gandi al natiunilor vecine si nu a vrut sa mai asculte de Dumnezeu, iar neascultarea a dus la o serie de probleme, dezbinarea fiind una din ele. Israel s-a impartit in doua: Iuda in sud si Israel in nord. Aceasta despartire nu a fost in planul lui Dumnezeu, dar acum, din cauza neascultarii, ambele natiuni aveau sa fie victime usoare ale dusmanilor. Dumnezeu nu a fost niciodata impacat cu aceasta situatie, visul Lui a fost sa-si vada poporul unit de aceea le-a trimis profeti care sa-i indemne sa se intoarca pe drumul ascultarii. Ascultarea produce unitate, neascultarea produce dezbinare. In Ieremia 3:17, 18 spune:

„In vremea aceea, Ierusalimul se va numi scaunul de domnie al Domnului; toate neamurile se vor strange la Ierusalim, in numele Domnului, si nu vor mai urma pornirile inimii lor. In zilele acelea, casa lui Iuda va umbla cu casa lui Israel si vor veni impreuna din tara de la miazanoapte in tara pe care am dat-o in stapanire parintilor vostrii.”

Cand va veni acea zi? Care zi? Ziua in care poporul va trai in uniune. De ce? Pentru va trai unit cu Dumnezeul sau si urmand sfaturile Lui.

Partea a doua. Vom vedea aici un pasaj care arata o perioada trista a lui Israel. Citim Judecatori 17:6

„In vremea aceea nu era imparat in Israel . Fiecare facea ce-i placea.”

Care a fost cauza anarhiei care a invadat poporul lui Dumnezeu de atunci? Anarhie inseamna ca in lipsa vreunei conduceri fiecare face ce vrea. Dumnezeu le spusese sa nu faca pact cu natiunile invecinate, sa nu se contamineze de forma lor de gandire, sa nu-i imite, sa distruga altarele lor, si totusi, ideile vecinilor pagani li s-au parut foarte frumoase, sofisticate si atractive si au pastrat altarele lor pagane. Nu au ascultat de Dumnezeu. Poate ca ei credeau ca sfaturile lui Dumnezeu erau invecchite, iar atunci cand se lasa deoparte Cuventul lui Dumnezeu, fiecare face ce crede de cuviinta. Cel mai rau este sa nu consideram ca lasam Cuvantul lui Dumnezeu deoparte ci sa argumentam ca aceasta libertate de a face fiecare ce vrea, are baza chiar in Cuventul lui Dumnezeu. Sa vedem trista ilustratie a poporului lui Dumnezeu din Judecatori 3: 5-7

„ Si copiii lui Israel au locuit in mijlocul Cananitilor, Hetitilor, Amoritilor, Ferezitilor, Hevititilor si Iebusitilor; au luat de neveste pe fetele lor, si au dat de neveste fiilor lor pe fetele lor, si au slujit dumnezeilor lor. Copii lui Israel au facut ce nu placea Domnului, au uitat pe Domnul, si au slujit Baalilor si idolilor.”

Ei erau intre hetiti, amoriti si iebusiti iar noi astazi suntem intre o cultura si alta, o filozofie sau alta si ne lasam contaminati de aceste idei. Este dureros, dar azi putem spune ca istoria se repeta. Sa te inchini in fata lui Baal nu inseamna sa te asezi in genunchi in fata unui idol de lemn ci sa adopti ideile si filozofia acelor oameni.

Partea a treia. Aici vom vedea cauza dezbinarii lui Israel. Dumnezeu a dorit intotdeauna ca poporul Sau sa fie un popor unit dar, dupa cum am vazut, unitatea este rezultatul iubirii, iar iubirea vine de la Dumnezeu. In consecinta, singurul mod prin care putem ramane uniti, este sa ramanem aproape de Dumnezeu, uniti cu El. Rezultatul acestei uniri va fi dragostea si in final unirea cu fratii. Dar Israel s-a indepartat de Dumnezel. Poate ca ei nu au renuntat in mod oficial la Dumnezeu, in sabat poporul se unea ca sa se inchine lui Dumnezeu, dar, inchinarea lor era contaminata de cultura natiunilor vecine. Cuvantul lui Dumnezeu fusese indepartat si interpretat conform gandurilor si filozofiilor lor particulare. Teoria care se invata si se predica, era foarte frumoasa dar ceea ce se intampla in poporul lui Israel, era demonstratia ca ceva nu era in ordine. De aceea intr-o zi, Ieroboam si alti lideri ai lui Israel, s-au dus la Roboam fiul lui Solomon si i-au spus sa trateze problemele administrative cu o masura mai mare de dreptate. Roboam a cerut trei zile ca se gandeasca la acest lucru si in acel timp, s-a consultat cu doua grupuri de sfatuitori: unul format de oameni in varsta si cu experienta, iar celalalt format din tineri de varsta lui. Dupa ce a ascultat ambele grupuri, a decis sa nu schimbe nimic si sa lase poporul sa sufere in continuare. Rezultatul a fost divizarea lui Israel in doua natiuni: regatul de sud condus de Roboam si regatul de nord condus de Ieroboam. Acesta nu a fost planul lui Dumnezeu ci a fost rezultatul contaminarii cu filozofiile straine. Acum nu trebuie sa gandim ca tori tinerii dau sfaturi gresite, dar ei sunt mai susceptibili la gandirea lumii care ii inconjoara. Exista si multi tineri intelepti care au experiente minunate cu Dumnezeu, si pot exista si multi batrani fara prea multa intelepciune, pentru ca sunt in biserica de multi ani dar nu au experiente cu Dumnezeu. Pastorii au o foarte mare responsabilitate. Ei trebuie sa caute in fiecare zi pe Dumnezeu si sa aiba foarte mare grija sa nu se lase contaminati de felul de a gandi al lumii de azi. Trebuie sa aiba foarte mare grija ca nu cumva sa incerce sa adapteze principiile si valorile lui Dumnezeu care sunt eterne si sunt valabile pentru orice timp, pentru orice varsta, orice limba si orice tara.

Partea a patra. Aici vom vedea divizarea bisericii din Corint. Divizarea nu a fost o problema doar in Vechiul Testament. Dusmanul este tatal discordiei si daca reuseste ca poporul lui Dumnezeu sa traiasca preocupat in a-si rezolva conflictele, uneori puerile, va reusi sa ne indeparteze de scopul pe care il avem. De aceea satana intotdeauna va dori sa semene discordie in poporul lui Dumnezeu. Sa vedem ce spune 1 Corinteni 1: 10,11

„ Va indemn dar fratilor, pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos, sa aveti toti acelasi fel de vorbire, sa n-aveti dezbinari intre voi, ci sa fiti uniti in chip desavarsit intr-un gand si o simtire. Caci fratilor, am aflat despre voi de la ai Cloei, ca intr voi sunt certuri.”

Problema in biserica din Corint era cauzata de diviziunile provocate chiar de frati. Unii spuneau ca erau ai lui Pavel, altii spuneau ca erau ai lui Petru, etc. Spiritul lumii era in biserica si acest lucru este periculos. Biserica nu trebuie sa se adapteze niciodata epocii in care traieste. Atunci cand o biserica incepe sa reflecte spiritul lumii, isi va pierde puterea, si asta era ceea ce se intampla in biserica din Corint. Existau multimi de oameni care mergeau dupa alti oameni, facand din ei celebritati. In lumea artistica, in lumea politica, in lumea sportiva de azi se intampla aceste lucruri, dar si in biserica la fel. Cui nu-i place sa fie aplaudat si apreciat? In biserica insa oamenii trebuie sa dispara pentru a se vedea doar Isus Hristos si El crucificat. Totusi in Corint se formau grupuri de urmasi ai oamenilor si nu ai lui Hristos, iar Pavel mentioneaza anumite nume aici ca sa clarifice ce vrea sa spuna: unii mergeau dupa Petru, altii dupa Apolo, altii dupa Pavel si exista si un grup mic de oameni care se considerau puri pentru ca urmau pe Hristos si doar pe El. Problema era ca fiecare din aceste grupuri, erau convinsi ca punctele de vedere ale „liderilor” lor erau superioare bisericii. Ei faceau exact ca cei din lume, se dezbinau din cauza parerilor diferite ale oamenilor. Acesta poate fi un pacat si astazi, iar singurul remediu este Hristos si manifestarea caracterului Sau in viata ucenicilor. In acele zile in Corint existau oameni care spuneau ca urmau doar pe Hristos, dar erau cei mai agitatori. Daca erau urmasi ai lui Hristos, de ce nu reflectau caracterul Sau? Cand un om reflecta caracterul Domnului Isus, nu dezbină, nu jigneste pe nimeni, ci acel om sta in tacere iar viata lui este o sursa de inspiratie pentru ceilalti.

Ajungem la sfarsitul acestui studiu vorbind de sfatul lui Pavel pentru prezbiterii din biserica Efes. Pavel a chemat prezbiterii si le-a tinut un ultim discurs si printre altele le-a spus ce este scris in Fapte 20:28-30

„Luati seama dar la voi insiva si la toata turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi, ca sa pastoriti biserica Domnului, pe care a castigat-o cu insusi sangele Sau. Stiu bine ca dupa plecarea mea, se vor vari intre voi lupi rapitori care nu vor cruta turma; si se vor scula din mijlocul vostru oameni, care vor invata lucruri stricacioase, ca sa traga pe ucenici de partea lor.”

Acest text este teribil si vreau sa-l comentez pe larg. Preocuparea lui Pavel era unitatea poporului lui Dumnezeu. El stia ca inmultindu-se poporul, unul dintre lucrurile care aveau sa fie afectate era unitatea bisericii. Nu din cauza culturii, a limbii sau a asezarilor geografice ci din cauza experientei spirituale. Este periculos sa ne separam de Dumnezeu. Cel mai mare pericol nu este sa pleci din biserica. Problema este cand ramai in biserica si doresti s-o conduci cum vrei tu, conform cu ideile tale, criteriile tale si sa uiti ca poporul lui Dumnezeu este un popor si nu este un gup mic de oameni. Pavel spune: „Stiu bine ca dupa plecarea mea, se vor vari intre voi lupi rapitori care nu vor cruta turma.” Cine sunt acesti lupi rapitori? Chiar conducatorii bisericii. Eu va rog sa va ganditi la voi insiva si sa vegheati asupra turmei peste care Duhul Sfânt v-a pus prezbiteri ca sa aveti grija de biserica Domnului. Sa avem grija dar sa nu interpretăm gresit cuvintele lui Pavel. Liderii au fost pusi de Dumnezeu acolo unde sunt. Pavel nu spune ca liderii se vor transforma in lupi rapitori doar pentru ca sunt lideri, ceea ce spune este ca multi lideri ai bisericii sunt in pericol de a uita ca Duhul Sfânt al lui Dumnezeu i-a pus acolo unde sunt si se pot vedea tentati sa se ridice si sa inventeze minciuni. Textul spune: „chiar dintre voi se vor ridica oameni care vor invata minciuni”. Minciuna este un cuvânt dur, teribil dar ne face sa ne atintim ochii si atentia numai la Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta este unica noastra siguranta, Cuvântul lui Dumnezeu care include sfaturile servei Domnului pentru zilele noastre. Niciun om nu are dreptul sa inventeze lucruri, Cuvântul lui Dumnezeu este ancora credintei noastre. Este momentul sa ne intoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu, este momentul sa ne intoarcem la Dumnezeu in umilinta si sa cerem sa fie reflectat caracterul lui Dumnezeu in vietile noastre ca sa fim o sursa de inspiratie pentru biserica unde slujim.

Domnul sa va binecuvanteze pe toti!

Traducerea si Tehnoredactarea: Maria Badea

www.7adventist.com/studiu/

lectiuneaazs@yahoo.com